

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 7 października 2020 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0248(COD)

10973/3/20
REV 3 ADD 1

JAI 729
FRONT 257
ASIM 68
MIGR 96
CODEC 864
CADREFIN 273

NOTA DO PUNKTU I/A

Od: Sekretariat Generalny Rady

Do: Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada

Nr dok. Kom.: 10153/18 + ADD 1

Dotyczy: Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Fundusz Azylu i Migracji

- Podejście ogólne
- Oświadczenia

Oświadczenie Austrii

Austria uważa, że aby lepiej rozwiązać kwestie dotyczące zewnętrznego wymiaru zarządzania migracjami, w rozporządzeniu ustanawiającym Fundusz Azylu i Migracji (FAM) należałoby wyraźnie stwierdzić, że środki dotyczące wymiaru zewnętrznego mogą być finansowane z instrumentu tematycznego, a także z programów krajowych. Jasne brzmienie dotyczące wymiaru zewnętrznego ułatwiłoby państwom członkowskim wdrażanie konkretnych środków w odnośnych państwach trzecich.

Ponadto, co wyrażono w trakcie negocjacji, Austria ma wątpliwości co do metody obliczania początkowego przydziału środków zgodnie z pkt 5 załącznika I, w którym uwzględnia się jedynie dane statystyczne za trzy poprzednie lata kalendarzowe. Austria z zadowoleniem przyjęłaby włączenie do rozporządzenia przepisu zapewniającego rekompensatę obciążeń finansowych państw członkowskich najbardziej dotkniętych kryzysem migracyjnym w latach 2015–2016.

W związku z tym delegacja AT głosuje przeciwko wnioskowi.

Oświadczenie Szwecji, Finlandii i Niderlandów

Szwecja, Finlandia i Niderlandy z zadowoleniem przyjmują dążenie prezydencji niemieckiej do przyspieszenia negocjacji w sprawie funduszy dotyczących spraw wewnętrznych z myślą o dotrzymaniu terminów przed nadchodzącym okresem budżetowym 2021–2027.

Niemniej jednak ubolewamy, że przepisy dotyczące wspólnego europejskiego systemu azylowego objęte podejściem ogólnym nie były negocjowane po przyjęciu przez Komisję paktu o azylu i migracji. Konieczne są dalsze dyskusje, zwłaszcza w świetle wyrażonych przez państwa członkowskie wątpliwości dotyczących pominięcia w przepisie dotyczącym przesiedleń wspólnych priorytetów Unii w zakresie przesiedleń. Obecne brzmienie sprawia, że w praktyce bardzo trudno jest ustalić, czy przesiedlana osoba należy do kategorii określonej jako „grupa wymagająca szczególnego traktowania”.

Szwecja, Finlandia i Niderlandy w imię konstruktywnego podejścia głosują za podejściem ogólnym, lecz pragną podkreślić znaczenie zmiany przepisu dotyczącego przesiedleń podczas negocjacji międzyinstytucjonalnych, aby okazać poparcie tym państwom członkowskim, które wykazują się solidarnością i uczestniczą w przesiedleniach osób należących do grup najbardziej wymagających szczególnego traktowania, i zmniejszyć ich obciążenia administracyjne.